

תיאטרון קליעה ליד הגשר

הראדיו (ערב קריאה בתיאטרון הקאמרי) מתקלקל בתחילת המחזה (מאת שלמה שורץ) ואינו פועל כהלכה, עד לסופו. מכיון שכך, אין ברירה אלא להקשיב לקריאת המחזה, ממנו מתברר כי התפקיד הראשי נמסר לי מעשה לא לראדיו, כי אם למוכר הסיגריות הגס (אברהם חלפי), שהשתקק לראדיו ב' משך כל ימי חייו, ורק בקושי רב הצליח לאסוף סכום מספיק לקנייתו. הטראגדיה הגדולה של הגס מתחילה כש מתברר לו כי הראדיו אינו פועל. שכנתו, הגברת בלאושטיין (רחל מרקוס), שהיתה רוצה מאוד שהגס יקשיב לקולה, ולא לקולו של הראדיו, משתתפת בצערו. גם יעקב, חברו של הגס, הרג צה בידדותה של הגברת בלאושטיין, משתתף בצער חברו, אך בסופו של דבר נשאר הראדיו מקולקל בלי כל עצה או תושיה, עד הסוף ועד בכלל.

בוויכוח, שהתפתח מעל הבמה אחרי הקריאה. אמר דן מירון, חבר ועדת הריפרטואר של ה' תיאטרון כי זהו "מחזה סימבולי ליסטי. הראדיו מסמל להגס את הרע ואת החברה." מירון הס' כים לדבריו של מתחכם אחר, שאמר כי "קוראים אצלנו את קפקה ואת קמי ומתיימרים לייצור ספרות סמלית." עליכך ה' שיב מירון כי "יש טופו הקולע למטרה ויש שיווה קודם ומציר אחר כך את עיגולי לוח-המטרה מסביב למקום הפגיעה... כל זה נכון, אבל למחזה ישנו מע' לוח: הוא שקט, עדין, מאופק."

פחות מאופקים היו משתת' פים אחרים מן הקהל. אמרה אחת הצופות כי טוענים על קיפוחו של המחזה המקורי, אבל כדי להוכיח את צידקת טענה זו, צריך להוכיח קודם שקיים מחזה מקורי. מה שראינו כאן, זה לא מחזה. זה... לא חשוב, אמרה האשה. לעומתה היה משה שמיר, בין המחייבים: "המעלה של המחזה היא עדנותו. זהו נסיון לצייר באפור בהיר על רקע אפור בהיר עוד יותר."

אבל הקהל היה בדעה כי אפור, ואפילו אפור בהיר, הוא צבע משעמם. דעותיהם של מרבית הצופים, בצאתם מאולם התיאטרון, היתה אחידה: הראדיו הוא כשלון.

בידור

הקהל ישלוט בעצמו

אולימפייה (אולם פאר, תל-אביב) — היא תכנית מגמת של כשלוניות אמנותיים, לפחות בכל הנוגע לחלקים שהובאו מן ה' חוץ. בתוך ערב שלם של "כוכבים", ש' הוצאו ממועדוני-הלילה של פאריס והועברו לחופשה קצרה בישראל, מתבלטים דוקא שני המספרים הישראליים שבתוכנית כולה: צמד הדודאים ואריה לביא.

עקשנותו האולימפית של האמרגן גיורא גודיק להתזיק בישראל את צורת הבידור האירופית, של הופעות וארייטה, שאינן שזר רות זו בזו, והמחבורות בדברי להג של קונפרנסיה מקרי — היא בלתי-מוכנת לת' לוטין. אחי כשלוניה החרוץ, האמנותי וה' מסחרי, של התוכנית הראשונה באולימפייה, היה אדם אחר מסיק את המסקנות. במקומן, עשה הוא את ההיפך: תוכנית ב' של ה' מוסד הכושל מעידה על כך.

ההופעות עצמן, קפיצותיהם של שני צמדי האקרובאטים וזמרתם של החובבת מוניק אלבין והזמר ג'והן חיליאם — ניצבים על רמה בינונית בדוחק. פרט לישראלים, מצילה את שארית כבודה של התוכנית הופעתה של אני גוד, זמרת קשישה, היודעת היטב כיצד להגיש פזמון ואיך לשלוט בקהל. וזוהי גם התורה אשר האמרגן גודיק ו' חבריו צריכים ללמוד, לצורך עסקיהם. עם הופעות כמו אולימפייה, ילמד הקהל כיצד לשלוט בעצמו, יעדיף בילויים אחרים על אלה המוצעים לו עתה.

מאחורי הקלעים

אסון בתיאטרון

במלואות שנתיים למותו של השח' קן הצעיר והמוכשר ברוך ישראלי, שקיפד

את חייו בתאונה קטלנית בחצר התיאטרון הקאמרי, בעת אחת ההפסקות בהצגת הוא הלך בשדות, מספרים חבריו: "יומיים לפני הבכורה המחודשת של הוא הלך בשדות, הצטלם ברוך אצל צלם בכיכר דיונוגוף. ברוך הבטיח לצלם כרטיס כניסה להצגת-הבכורה, והשאיר לו אישור בכתב שאם לא אתן לך כרטיס להצגת הבכורה, אדפוק את ראשי בקיר." הצלם הוזמן להצגת הבכורה, אך אחרי כמה ימים נהרג ברוך, אחרי שראשו התרסק אל קיר החצר, בשעת תרגיל הת' עמלות שביצע מעליו... **ערב קריאה** מחומר דרמתי עברי וערבי מתכננים כמה שחקנים ובמאים בתל-אביב ובנצרת. לפי תוכניתם יערכו שני ערבים מקבילים, בעיר העברית ובעיר הערבית, עם חיכוך חופשי אחרי הקריאה, שתבוצע בעזרת שחקנים מ-

זמרת גוד

הכוכבים דעכו מעל להר האולימפוס

שני תיאטרונים לפחות... **שתי שח'** קניות ששיחקו בתפקידה של אנה פרנק, בהבימה ובברודוויי, תשתתפנה בהערב אימי פרוביזציה בהתיאטרון הקאמרי: גילה אל מגור, שעברה מסמבטיון, אחרי שהופיעה ככפילתה של עדה טל בתפקיד אנה פרנק בהבימה, ודינה פסקין, ששיחקה את אנה פרנק בברודוויי, בהצלחה רבה... **שח'** קנים ישראליים, שחזרו מארצות-הברית, מספרים כי מחירי התיאטרון המקובלים שם הם בגבולות 12-8 ל"י. לשם השראה: מחיר הכרטיס היקר ביותר בישראל הוא 3.5 ל"י... **הרוזים פוליטיים** חריי פים, שנכתבו לסמבטיון בידי אורי סלע, לא יושרו בגלל הריפוחים: "הנה שפסו את כל החיילים / על מעשה מאוד מאוד עצוב / הם כבר מאחורי המנועלים / אבל הגידו — איפה האלוף?" בינתיים הועמד אלוף-משנה שרמי למשפט והחרוזים הפכו לבלתי אק' טואליים... **מחזה מוסיקאלי** שלם יוצג בבצל ירוק בתוכניתו השלישית. את המחזה יכתוב אפרים קישון, ולא חיים פפר ודן בן-אמץ כפי שהיו סבורים תחילה... **כר' שזמן** צפוי השנה לפזמונאים, מחברי מערכונים, שחקנים ובמאים, שירצו להתר על עקרונותיהם של הפוליטיות, אם אינם חברי מפא"י, ולזכות בתקציב המלוו' גים שהמפלגה השלטת מתכננת להוציא ל' בידור ושעשועים, בלושית החודשים האחר' רוזים למערכת הבחירות.

תדריך

העולם הזה ממליץ על מאורעות הבידור והאמנות, המוצגים השבוע ברחבי הארץ:

- **מלאך האבן** (התיאטרון הקאמרי) — עשוי שיש, אך שחקניו עשויים בשר ודם. הצגה טובה, בהשתתפותם של בתיה לנצט, עודד תאומי, יוסי ידן ודבורה קירל.
- **דבר אל הקיר** (סמבטיון) — מדבר עדיין אל שירי הצחוק של צופיו.
- **העמלק** (האופרה הישראלית) — אופרטה בלי בעיות, מוסיקה עליוה וביצוע מגיח את הדעת.
- **הופ... עברנו!** (בצל ירוק) — טרי ורענן, אם כי לא די חריף.

בפריז לובשים מעילי גשם

אזכרון

חדש!

שיטה אמריקאית!

הפעם הראשונה בארץ!

לימוד נהיגה לקטנועים, אופנועים ומכוניות בתשלומים חודשיים נוחים!

בית-ספר לנהיגת "אילן", תל-אביב, רחוב המלך ג'ורג' 64

Supaslot

זויתן מתכת מנוקב

לאצטבאות

טלפן ל: 21964, כתוב ל: רח' הירקון 106 תל-אביב. מירומית מפעלי מתכת אשקלון